Váncsa István

Semmi se készül

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LXIV. évfolyam, 27. szám, 2020. július 3.

Az a háromszázmilliárd, amelyről a frissiben beszerzett tizenhatezer lélegeztetőgéppel kapcsolatban oly sok szó esik, legyünk egészen nyugodtak, a legjobb helyre ment. Persze nem Kínába, apostoli kormányzatunk ugyan köztudottan nagyon szereti Kínát és a kínaiakat, annál azonban több esze van, semhogy háromszázmilliárdot csak úgy lazán odalökjön nekik. Lopja a pénzt a mi apostoli kormányzatunk? Igen, de egyfelől az is munka, másfelől pedig háromszázmilliárd nem aprópénz, azért még a mi legjobbjaink is hajlandók lehajolni, ha az utcán belebotlanak. Hogy mégis mekkora összegről van szó, azt a közrendű állampolgár fel se bírja fogni, de azért csak próbálkozzunk. A tavalyi év első hét hónapjában ennyi volt a magyarországi szálláshelyek *összesített árbevétele*. Virágzó és szépen növekvő idegenforgalom mellett, amikor a járványt még elképzelni se tudtuk volna. Vagy vegyünk egy másik, de ugyancsak ehhez a tárgykörhöz tartozó párhuzamot. Apostoli kormányzatunk tavaly márciusban határozott Magyarország öt kiemelt turisztikai térségének fejlesztését illetően, és erre az öt projektre összesen háromszázmilliárdot szánt. Tavaly márciustól egészen *2030*-ig, merthogy természetesen akkor is ugyanaz a brancs fogja gyakorolni a hatalmat, amelyik már tíz éve tesz minket boldoggá. Ráadásul a Magyar Turisztikai Ügynökség, amely ezt a pénzt kiporciózni hivatott, nem szociális intézmény. Kormánypárti képviselők és ábrándos tekintetű multimilliárdosok kastélyszállóit szokta támogatni, más szóval azért van, hogy az urak a zsákmányon méltó körülmények között osztozkodhassanak. De lám, háromszázmilliárdnyi jó magyar forint akkora összeg, hogy azt még Csák Máté földjén se egyszerre talicskázzák haza, hanem apránként, ahogy finom népeknél szokás.